

Njen Francek.

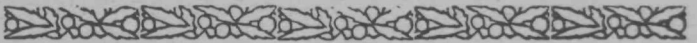
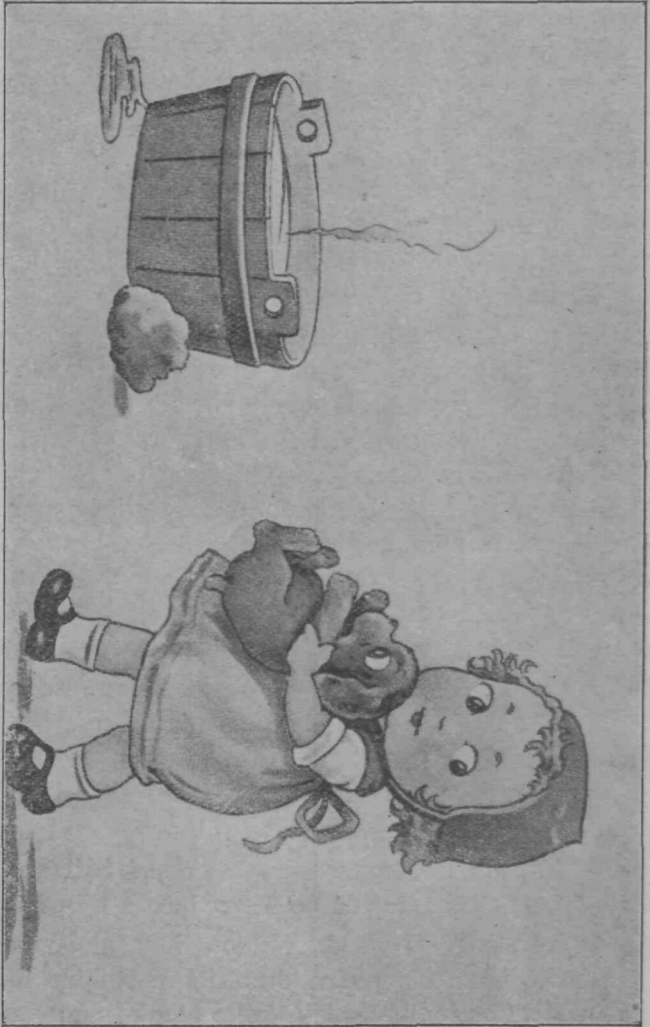
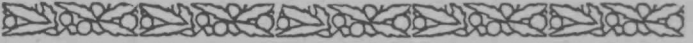
Pri Markovih so imeli majhnega Francka. Večkrat na teden so vlili mati mlačne vode v banjo, pa so skopali malega Francka. Seveda je mali kričač vpil kot staroveški zoboderec, otepal z ročicami in nožicami, kolikor so mu dopuščale njegove nekaj tednov stare moči, a ko je prišel iz vode in so ga mama povili v sveže perilo, se je mali Francek kar smehljäl in kmalu nato sladko zaspal.

Vse to je večkrat na tihem opazovala Markova Tilka. In brž je sklenila, da mora »njen Francek« tudi včasih v vodo. Kar hitro je prinesla »svojega Francka« — punčko, ki jo je dobila od svoje botre — pa jo je ponesla v banjo. Tam jo je kopala, umivala, tolažila in ji obetala zdravje in sladko spanje, prav kakor je čula svojo mamico, da tolaži bratca Francka. Punčka je trpela še dosti mirno, ko jo je kopala Tilka v mlačni vodi. Naposled jo je Tilka skrbno povila, in »njen Francek« je prav sladko zaspal.

Žalibog mu ni bilo to spanje k zdravju. Ko ga je namreč Tilka popoldne vzela iz posteljice, je bil mehak kot ajdov štrukelj, če pade v vodo. Kar rok se je prijemal, kakor da se hoče s silo držati življenja.

No, no, nič hudega! Čemu je pa pri hiši mali Pazi? Ali mar ne zato, da se Tilka igra z njim?

Glejte! Že ga je povila v cunje in zdaj ga pestuje! Kako se Pazi modro drži! Pa posteljico mu je Tilka tudi naredila — ah, kako sladko zna spatovati ta mali Pazi! In spet ga Tilka zbudi, in Pazi mora ven, pa v telovadnico. Za prednji tački ga

Tilka drži pokonci, in Pazi mora hoditi po zadnjih dveh, malo nerad sicer, a vseeno, ker mora.

»Čakaj no! Bomo videli! Če ne boš pridkan, te bomo pa tepkali! Pst! Tiho! Ne smeš jokati! Tak fantek!«

In Pazi — »njen Francek« — trpi, kakor vé in zna.

Še skopati ga bo treba! Pa res! Saj je dovolj umazan. Kar v vodo z njim! Kakor mama s Franc-kom. Tilka ga že nese. Še gobica je pripravljena za umivanje, in brisača tudi, da ga bo obrisala.

»O, Pazi, Pazi, boš vidkal, kako boš lep! Ti še ne veš!«

Čof — v vodo!

»Zdaj te bom pa umivčkala. Vidiš —«

Sklonila se je po gobo in spustila za par hipov Pazija iz rok. Pazi pa hitro k robu, smuk ven, pa kakor blazen po hiši, po veži, po dvorišču, sem in tja, gor in dol! Saj veste, kakšen je moker pez?

In Tilka? Kaj je hotela? Smejala se je norčku, tekala in skakala z njim; našla je nov vir veselja in smeha.

